

El ministre espanyol de Comerç a Brussel·les

Es necessari readaptar els acords signats el 1970

El ministre de Comerç, senyor Leopoldo Calvo Sotelo, arriba diumenge a Brussel·les per obrir una nova etapa en les relacions econòmiques entre Espanya i els països de la Comunitat Europea.

Segons declaracions del ministre "he anat a inaugurar una nova etapa en les relacions econòmiques entre Espanya i la Comunitat". Va recordar, segons Efe, que l'objectiu final continuava essent l'adhesió d'Espanya com a membre de ple dret de la Comunitat Econòmica Europea, però que aquesta adhesió no es podrà començar a negociar fins que acabi la reforma política. "Seria convenient, afegí que el procés acabés abans del termini d'aquest." Mentrestant hi cal resoldre els problemes tècnics penjats en les relacions comercials entre Espanya i la CEE, mitjançant la signatura d'un protocol adicional a l'acord comercial en vigor des del 1970 i que cal readaptar.

ORTOLI REBRA AVUI AL MINISTRE ESPANYOL

Avui el ministre espanyol serà rebut per Xavier Ortoli i Christopher Soames, president i vice-president de la Comissió Executiva, als quals exposarà la posició espanyola en les conversacions exploratòries que tindran lloc demà amb la finalitat d'establir la negociació de la readaptació tècnica de l'acord comercial hispano-comunitari.

AHIR AMB EL BELGA D'AFERS ECONÒMICS

Per altra banda, els ministres espanyol i belga d'Afers Econòmics, Fernan Herman es van entrevistar a l'arribada del primer a l'aeroport, i

analitzaren diversos aspectes de les relacions econòmiques bilaterals entre tots dos països, així com respecte a la integració d'Espanya.

Entre altres coses el ministre espanyol al termini de l'entrevista va declarar: "El ministre belga tenia interès a conèixer alguns aspectes de la situació econòmica i política espanyola. Hem parlat amb molta claredat, i li he explicat el desenvolupament del programa de reformes polítiques, que creiem que s'avançarà alguns mesos el calendari previst

fins al punt que pot quedar complet dintre l'any en cursa." Quant a l'activitat econòmica afegí: "El meu col·lega belga ja coneixia els signes de reactivació de l'economia espanyola, que jo vaig poder confirmar a la vista dels índexs que disposen del primer trimestre de 1976." "També hem abordat alguns problemes comuns als països occidentals, especialment el de la inflació, encara no dominat a Espanya, i que continuen essent un gran problema en alguns països de la Comunitat.

Acompte a càrrec de la Renda del 1976

Els contribuents a l'impost general sobre la renda de les persones físiques a l'exercici del 1975 són obligats d'ingressar, abans de l'1 de juliol d'enguany, un terç de l'impost de la quota líquida del mateix concepte a compte de la que pugui correspondre a 1976 segons un decret del Ministeri de Finances publicat al Boletín Oficial de Estado.

Aquesta mesura es justifica per la

necessitat de moderar la progressió de la comanda interna de l'economia com a mitjà per a lluitar contra la inflació, un dels objectius que es pretén d'aconseguir amb el projecte de llei d'actuació econòmica que ha estat tramès a les Corts, així com que aquesta mesura afecti essencialment les persones que obtenen els més elevats nivells de renda.

Saldos creditors dels «set grans»

(Millions pts.)

	31-1-76	20-2-76
BANESTO	400.854	404.613
Central	378.546	372.141
Hispano	345.539	340.637
Bilbao	306.585	305.139
Biscaia	216.842	217.649
Santander	207.193	206.124
Popular	140.398	139.713

(Font Consell Superior Bancari)

Investigació econòmica a Catalunya

Sota els auspicis de la fundació Bofill s'ha efectuat una valoració de l'estat, la situació i les possibilitats de la investigació en el camp tan ampli de les ciències socials en el nostre àmbit català. Gosaria afirmar que els resultats han estat pessimistes.

En el camp més limitat de l'economia política —i des d'una perspectiva inevitablement personal— podríem refermar el que asseguren els participants en l'informe de la fundació.

Es podria dissentir, tanmateix d'algun aspecte de llurs afirmacions, especialment llurs criteris sobre què caldria fer —i d'una manera urgent i immediata— a favor de la investigació en ciències socials, on han fet força curt.

Seria convenient de començar per desmitificar la investigació. La funció investigadora no és un món a part, llunyà, deslligat de l'àmbit terrenal.

LA INVESTIGACIÓ, PART D'UNA INDÚSTRIA IMPORTANT

La investigació forma part d'una indústria important per al desenvolupament econòmic i la participació pública en la tasca política i també una part de la indústria la informació.

Els sistemes econòmics canvien de situació amb una freqüència important i cal una informació continuada dels mateixos sistemes per a conèixer-ne l'estat.

Amb la paraula "sistema" em refereixo a l'economia espanyola, en les seves relacions amb la mundial, en què hi ha integrada l'economia catalana.

El cervell humà és molt limitat en la seva capacitat, i cal tenir una extraordinària quantitat de dades arxivades i controlades per a poder estudiar problemes i elaborar decisions. Sense això, tota acció política administrativa o d'hisenda pública es fonamenta en el buit.

La indústria de la investigació econòmica radica en gran part a Madrid.

Poc s'hi pot fer des d'aquesta perifèria —que, tot i que en aquest aspecte inclou Barcelona, comença a vint quilòmetres de Madrid i comprèn tot Espanya— per procurar ajudar al plantejament responsable dels problemes l'elaboració de les opcions clares, la decisió de les quals és política. S'hi pot fer poc perquè les dades del problema són a Madrid; si ens arriben, tard.

Durant una llarga època la investigació econòmica ha tingut a Catalunya com a leitmotiv la pròpia afirmació de la personalitat catalana.

AMB UNA SABATA I UNA ESPARDENYA

Una mica amb una sabata i una espadenya (si no amb dues espadenyes), la realitat interna de Catalunya es troba d'alguna manera arxivada —i, per tant, coneguda —en llibres i poblacions.

Des del treball capdavanter de Ramon Trias Fargas i els seus col·laboradors del Banc Urquijo, Montserrat, Petit, Ros, Puig, Romaguera, Pi i Sunyer, fins a d'altres que inevitablement —i injustament— no he conegut, fins a les tesis doctorals de Lluç i Bricall, passant per l'eufòria de l'anàlisi regional, comarcal i local, es féu un treball que ha tingut l'avantatge i el mèrit de col·laborar a conservar una identitat nacional.

Per ara no es veuen enlloc els organismes dotats orgànicament i finançament per a mantenir la indústria de la informació necessària per tal que els polítics catalans tinguin la base d'informació indispensable per a poder intervenir en afers nacionals, espanyols i catalans, amb les possibilitats que es desprenen de la base econòmica de Catalunya.

I que, evidentment, caldria crear. En això estic plenament d'acord amb la posició de la fundació Bofill.

CARLES CALLEJA XIFRE

tovalloles SIRENA

d'ahir

d'avui

tovalloles
de sempre

per a la seva tranquil·litat compri articles SIRENA